

retslige agerbrugskultur over de nordost-asiatiske kyststammer til Nord-Amerika, hvor det især fremtræder tydeligt blandt Athapaskerne, men også gør sig gældende såvel i den yngre Eskimo-kultur som blandt flere, ikke-athapaskiske stammer. Ved dette kompleks' fremtrængen i det boreale område er der opstået en interessant konflikt mellem den kultiske og den erhvervsmæssige indstilling over for hunden, hvilket bl. a. synes at have ført til, at man har opgivet at bruge den som trækdyr i det canadiske skovområde.

I fortsættelse af tidligere arbejder skriver dr. Fritz Röck om „*Das Jahr von 360 Tagen und seine Gliederung*“. Vi står her foran en af de mange påfaldende overensstemmelser mellem den gamle og den nye verdens kultur. At der må være en genetisk sammenhæng mellem kalendervæsenet bægge steder kan næppe bestrides; men endnu lader det sig ikke afgøre, hvorledes sammenhængen skal forklares. I et særligt tilfælde kan man skimte en forbindelse både over Hawaii og over Nord-Amerika.

Af rent etnografisk art er endvidere Chr. Fürer-Haimensdorf's afhandling „*Das Junggesellenhaus im westlichen Hinterindien*“. I dette område kan der skelnes mellem tre forskellige typer af ynglingehuse, der væsentlig forekommer hos stammer af tibeto-burmansk æt, hvorimod de synes at mangle hos de avstroasiatiske folkeslag. Under sprogvidenskaben hører Robert Bleichsteiner's undersøgelse af „*Die werschikisch-burischkische Sprache im Pamirgebiet und ihre Stellung zu den Japhetiten-Sprachen des Kaukasus*“. Forf. tror her at se en ældgammel, før-arisk sprogsammenhæng, strækkende sig fra den Iberiske Halvø (baskisk) over det gamle Ligurien og Etrurien til Kaukasus og videre til Pamir. Endelig er der Georg Höltker's afhandling om „*Dvandvaähnliche Wortkuppelung im Aztekischen*“, i hvilken der gøres rede for en række ejendommelige, metaforiske talemåder på grundlag af Sahagún's berømte værk.

Det er således et både righoldigt og afvekslende stof, der bydes læseren i dette det første bind af de nye „*Wiener Beiträge*“, et indhold der fuldt ud berettiger, at man ledsager dets fremkomst med alle gode ønsker for fremtiden.

Kaj Birket-Smith.

Naomi Musmaker Giffen: *The rôles of men and women in Eskimo culture.* The University of Chicago Publications in Anthropology. Ethnological series. University of Chicago Press. Chicago, Ill. 1930. 21 × 13 1/2 cm. 113 S.

Forf. af nærværende lille bog har udfoldet en beundringsværdig flid og viser et virkelig udmærket kendskab til Eskimo-litteraturen.

Hvad det derimod i høj grad skorter på, er blot en lille smule selvstændighed. Som bogen nu foreligger, er den i virkeligheden kun en samling citater, uden at der er gjort forsøg på at sammenarbejde dem, ja ikke engang på at øve nogen som helst kritik. Om de forlængst opklarede stammeforhold i Nordost-Asien hedder det f. eks. allerede i indledningen: „. . . while most of investigators identify the maritime population there with the American natives, some few assert that they have been absorbed by the Chuckchee, one states that they are intermediary, two express uncertainty, while there is one instance of an assertion that Chuckchee are to be found on the American side.“ Dette må man ikke nøjes med i 1930! Helt tankeløst virker det, når forf. (s. 4) skriver: „When rowing the umiak the men use a paddle rather than an oar as the women do, and even (!) face in the opposite direction“. Hvorledes skulde mændene bære sig ad med at padle baglæns?

Når forf. ikke kommer til større resultater af sin undersøgelse, er hun dog delvis uden skyld. Æmnet er i sig selv utaknemligt for en begynder(?), fordi der blandt Eskimoerne i det store og hele ikke findes nogen skarp arbejdsdeling mellem kønnene ud over den rent naturlige, som vanskeligt lader sig forklare kulturhistorisk. Noget forsøg på at sidestille iagttagelserne med den faktisk tilstedeværende forekomst af kulturprovinser og kulturlag er heller ikke gjort. Hvad forf. bør mærke sig for fremtiden er dette, at det ikke er nok at samle et uhyre materiale; man må også forstå, at ikke alle kilder har samme værdi, og at ikke alt, hvad der tilfældigt iagttages, er almengyldigt. Som alle mennesker handler Eskimoerne i store træk ud fra visse, faste regler; men inden for dem er der ofte et vidt spillerum for individet og tilfældet.

Kaj Birket-Smith.

Alexandra David-Neel: Heilige und Hexer, Glaube und Aberglaube im Lande des Lamaismus. 15×23 cm, 296 S. 22 Billeder og et Kort. F. A. Brockhaus, Leipzig 1931.

Tibetanernes Erhvervs- og Aandskultur er, trods Befolkningens afvisende Holdning over for fremmede, ret godt kendt bl. a. gennem Hedins Arbejder. Nærværende Bog bringer yderligere meget Stof til Belysning af dette Højjfjeldsfolks meget særprægede Tanke- og Følelsesliv. Forfatterinden, der behersker de tibetanske Dialekter, er gennem 14 Aars Rejseliv i Tibet og tilstødende Grænselände fortrolig med Landets Natur og Tibetanernes Levevis, — en nødvendig Forudsætning for et resultatrigt Studium af Lamaismen, den lokale Form for Buddisme. Som Buddhist af Overbevisning har hun haft Adgang